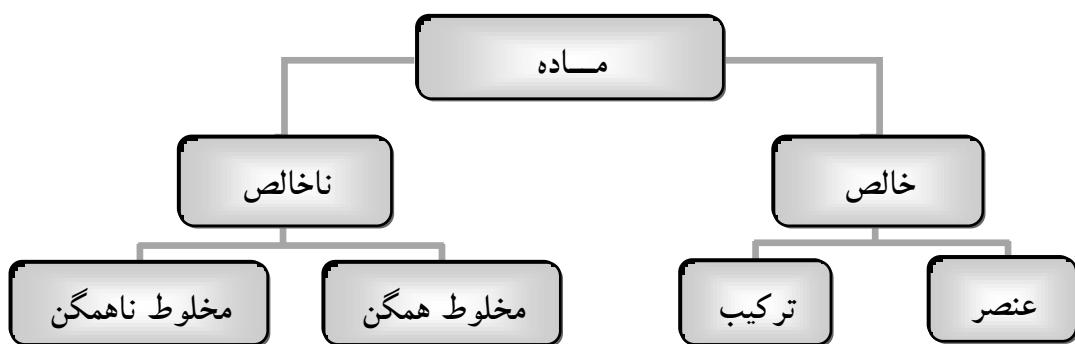

محلول ها نمونه ای از مواد ناخالص

در زندگی روزانه با محلول های زیادی از جمله هوا ، آب مشروب ، انواع سکه ها ، نفت ، بنزین ، پاک کننده ها و غیره سر و کار داریم. لذا لازم است با خواص و کاربرد محلول ها آشنا شویم.

محلول : به مخلوط های همگن ، محلول می گویند. مانند سکه ی طلا ، هوا ، آب نمک و

فاز چیست ؟

فاز : بخشی از یک سامانه است که خواص شدتی در همه جای آن یکسان است. به عبارت دیگر بخشی از سامانه را که تمام آن از نظر ترکیب شیمیایی و خواص فیزیکی یکسان است ، فاز می گویند.

مثال : در محلول شکر در آب رنگ ، بو ، طعم و حالت فیزیکی در همه جای محلول یکسان است پس این محلول یک فاز است.

نکته: رنگ ، بو ، طعم ، چگالی ، ضربی شکست نور ، ظرفیت گرمایی ویژه ، نقطه ی جوش در همه جای یک محلول یکسان است.

هر یک از حالت های فیزیکی ماده یک فاز را تشکیل می دهد و تغییر حالت های فیزیکی ، تغییر فاز به شمار می آیند. و تغییر فاز یک تغییر فیزیکی است.

مثال : یک لیوان آب که یک قطعه یخ در آن شناور شده است تشکیل چند فاز می دهد ؟

پاسخ : دو فاز : آب یک فاز ، قطعه یخ یک فاز

مثال : یک لیوان که در آن مقداری روغن وجود دارد و تکه ای یخ در آن شناور است چند فاز را تشکیل می دهد ؟

پاسخ : سه فاز ، آب یک فاز ، روغن یک فاز ، یخ یک فاز

محلول های مایع و اجزای آن ها

هر محلول حداقل از دو جزء تشکیل شده است :

۱. **حلal :** جزئی از محلول است که حل شونده را در خود حل کرده و معمولاً درصد بیش تری از محلول را تشکیل می دهد.

۲. **حل شونده :** جزئی از محلول است که در حلال شده و درصد کم تری از محلول را تشکیل می دهد.

نکته: در محلول های جامد در مایع، جزئی که درصد بیش تری از محلول را تشکیل می دهد، حل و جزئی که تغییر حالت می دهد، حل شونده است. در محلول های مایع در مایع جزئی با درصد بیش تر حل و بقیه حل شونده هستند.

مثال : آب در یک محلولی است که در آن آب حل و نمک های مختلف، حل شونده ها هستند.

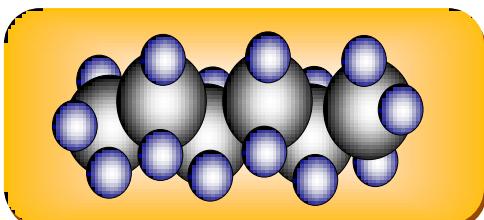

نکته: آب، فراوان ترین و رایج ترین حل شناخته شده است که می تواند ترکیب های یونی و کووالانسی زیادی را در خود حل کند.

محلول آبی : محلولی است که حل آن آب است.

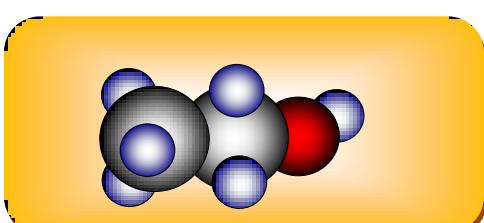
محلول غیرآبی (آلی) : محلولی که حل آن آلی است (غیر آبی) محلول غیر آبی یا محلول آلی نامیده می شود.

مهم ترین حل های آلی عبارتند از : هگزان ، اتانول ، استون

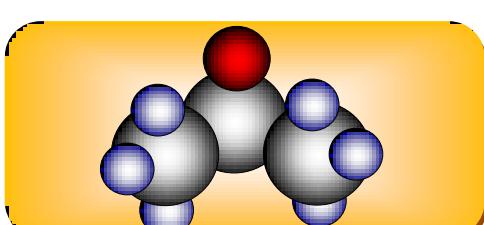
هگزان

۱. آلانی ۶ کربنی و فرمول مولکولی آن C_6H_{12} است.
۲. مولکول آن ناقطبی است.
۳. مایعی بی رنگ و فراری است که از نفت خام به دست می آید.
۴. حل مناسبی برای ترکیب های ناقطبی است.
۵. به عنوان رقیق کننده (تیتر) در رنگ های پوششی مورد استفاده قرار می گیرد.

اتانول

۱. پس از آب، مهم ترین حل صنعتی است.
۲. فرمول مولکولی آن C_2H_5OH است.
۳. مایع بی رنگ و فراری است که به هر نسبتی در آب حل می شود.
۴. با مولکول های آب پیوند هیدروژنی تشکیل می دهد.
۵. برای ضد عفونی کردن زخم ها و تولید مواد دارویی، آرایشی و بهداشتی کاربرد دارد.

استون

۱. فرمول مولکولی آن C_3H_7OH است.
۲. مایع بی رنگ و فراری است که به هر نسبتی در آب حل می شود.
۳. حل مناسبی برای چربی ها، رنگ ها و انواع لак هاست.

انحلال پذیری مواد جامد در آب

انحلال پذیری یا قابلیت حل شدن : بیشترین مقدار ماده ای است که در دمای معین در ۱۰۰ گرم آب حل می شود.

محلول سیرنشده : محلولی است که هنوز می تواند مقدار مشخصی حل شونده را در خود حل کند و جایگاه آن زیر منحنی انحلال پذیری است.

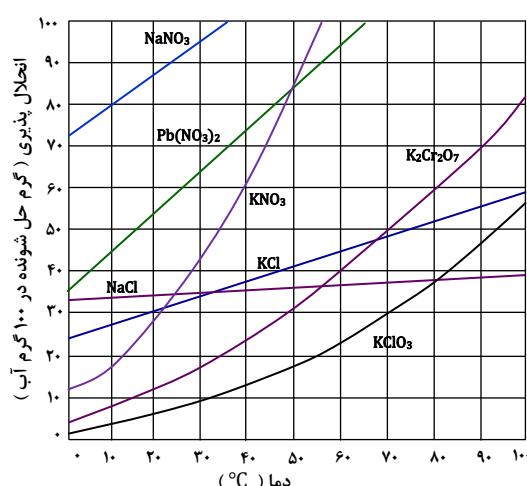
محلول سیرشده : محلولی است که دیگر نمی تواند حل شونده را در خود حل کند و جایگاه آن روی منحنی انحلال پذیری است.

محلول فراسیرشده : محلولی است که بیش از اندازه‌ی لازم حل شونده را در خود حل کرده و جایگاه آن بالای منحنی انحلال پذیری است.

نکته: اندکی تکان دادن ، ضربه زدن یا افزودن بلور کوچکی از ماده‌ی حل شونده به محلول فراسیرشده ، موجب هوشیار شدن محلول و جدا شدن حل شده‌ی اضافی خواهد شد.

منحنی انحلال پذیری : رابطه‌ی انحلال پذیری یک ماده به دما را به کمک نموداری نشان می دهند که منحنی انحلال پذیری نامیده می شود.

مثال : اگر بخواهید محلول سیرشده‌ای از پتاسیم کلرید در دمای ۵ و ۴۰ درجه‌ی سلسیوس تهیه کنید ، در هر مورد چند گرم KCl را باید در ۱۰۰ گرم آب حل کرد ؟

پاسخ : در دمای ۵ درجه : ۲۵ گرم

در دمای ۴۰ درجه : ۳۷ گرم

در دمای ۸۰ درجه : ۵۳ گرم

مثال : تأثیر دما بر انحلال پذیری KCl و KNO₃ را با هم مقایسه کنید؟

پاسخ : در مورد KCl : با افزایش دما ، انحلال پذیری افزایش می یابد.

در مورد KNO₃ : با افزایش دما ، انحلال پذیری با شدت بیش تری افزایش می یابد.

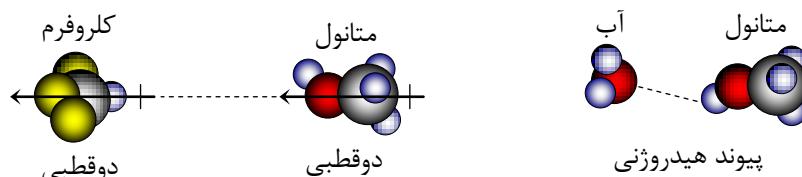
مثال : محلول سیرشده‌ای از پتاسیم کلرات (KClO₃) در دمای ۸۰ درجه‌ی

سلسیوس در اختیار دارید. اگر این محلول تا دمای ۰ سرد شود ، چه اتفاقی می افتد؟ آیا در این دمای نیز محلول سیر شده است؟

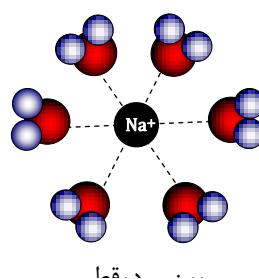
پاسخ : محلول فراسیر شده‌ای از پتاسیم کلرات در دمای ۰ به دست می آید.

انواع برهم کنش‌های بین ذره‌ای

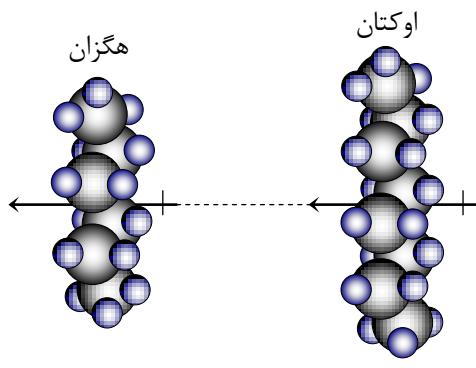
۱. **دو قطبی - دوقطبی :** نیروی بین دو مولکول قطبی از نوع دوقطبی - دوقطبی است.

۲. **یون - دوقطبی :** نیروی بین یک یون و یک مولکول دوقطبی از نوع یون - دوقطبی است.

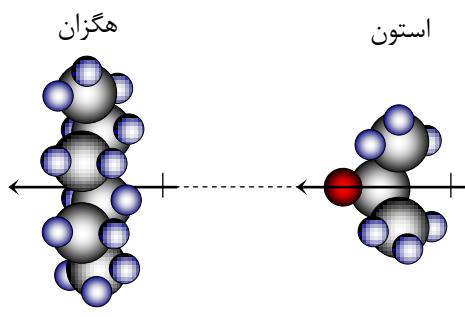

۳. دوقطبی القایی - دوقطبی القایی: نیروی بین دو مولکول ناقطبی از نوع دوقطبی القایی است. این نیرو، همان نیروی ضعیف واندروالس یا نیروی نشری لاندون می باشد.

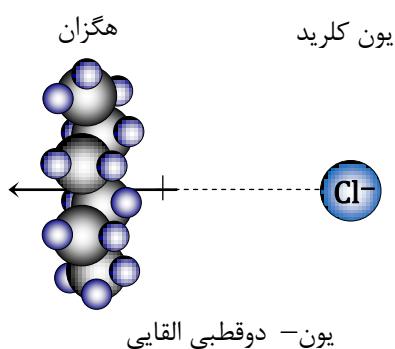
دوقطبی القایی - دوقطبی القایی

۴. دوقطبی - دوقطبی القایی: نیروی بین یک مولکول قطبی و یک مولکول ناقطبی از نوع دوقطبی - دوقطبی القایی است.

دوقطبی - دوقطبی القایی

۵. یون - دوقطبی القایی: نیروی بین یک یون و یک مولکول ناقطبی از نوع یون - دوقطبی القایی است.

یون - دوقطبی القایی

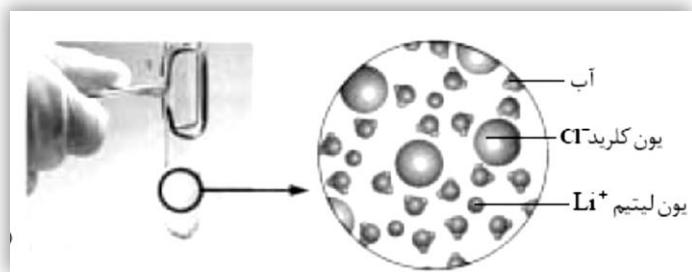
یون - یون < یون - دوقطبی < دوقطبی - دوقطبی (پیوند هیدروژنی)

چرا محلول ها به وجود می آیند؟

اغلب با آگاهی از نوع نیروهای جاذبه بین مولکول های حل شونده و حل می توان انحلال پذیر بودن یا نبودن حل شونده در حل را پیش بینی کرد. در مورد انحلال باید به این نکته توجه داشت که :

شبیه، شبیه را در خود حل می کند.

انحلال لیتیم کلرید (LiCl) در آب

حل شونده: لیتیم کلرید (LiCl) یک ترکیب یونی است و یون های Li^+ و Cl^- در یک شبکه ی بلوری با پیوند یونی به هم ارتباط دارند.

حال: آب دارای مولکول های قطبی است که در یک سر، جزئی بار مثبت (اتم های H) و در سر دیگر جزئی بار منفی (اتم O) دارد.

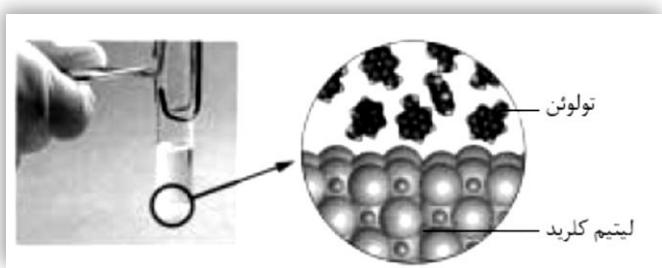
انحلال: هنگام انحلال LiCl در آب جاذبه ای قوی بین یون Cl^- و سر مثبت مولکول های آب (H_2O ... Cl^-) و یون Li^+ با سر منفی مولکول های آب (H_2O ... Li^+) به وجود می آید. این جاذبه ای یون - دوقطبی، انرژی لازم را برای جدا کردن یون های Li^+ و Cl^- از شبکه ی بلور فراهم کرده موجب انحلال لیتیم کلرید در آب می شود.

نکته: ترکیب های یونی و مواد قطبی در یک دیگر حل می شوند. میزان انحلال پذیری ترکیب های یونی به دو عامل بستگی دارد:

۱- نوع یون های سازنده - ۲- ساختار بلوری آن ها

انحلال ناپذیری لیتیم کلرید (LiCl) در تولوئن

حل شونده: لیتیم کلرید (LiCl) یک ترکیب یونی است و یون های Li^+ و Cl^- در یک شبکه ی بلوری با پیوند یونی به هم ارتباط دارند.

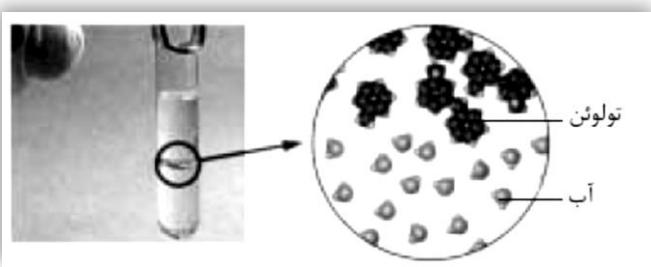
حال: تولوئن دارای مولکول های ناقطبی است و نوع نیروها، جاذبه ای ضعیف واندروالسی است که از جمله نیروهای بین مولکولی ضعیف به شمار می آیند.

انحلال ناپذیری: هنگام اختلاط LiCl در تولوئن نیروی جاذبه ای ضعیف بین یون های نمک و مولکول های تولوئن به وجود می آید که قادر به غلبه بر پیوندهای یونی قوی در شبکه ی بلوری LiCl نیست. بنابراین لیتیم کلرید در تولوئن حل نمی شود.

نکته: ترکیب های یونی در مواد ناقطبی حل نمی شوند.

انحلال ناپذیری تولوئن در آب

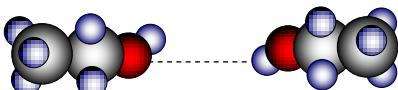
حل شونده: تولوئن دارای مولکول های ناقطبی است و نوع نیروها، جاذبه ای ضعیف واندروالسی است که از جمله نیروهای بین مولکولی ضعیف به شمار می آیند.

حال: آب دارای مولکول های قطبی است که در یک سر، جزئی بار مثبت (اتم های H) و در سر دیگر جزئی بار منفی (اتم O) دارد.

انحلال ناپذیری: هنگام اختلاط تولوئن در آب نیروی جاذبه ای ضعیف بین مولکول های آب و مولکول های تولوئن به وجود می آید که قادر به غلبه بر پیوندهای هیدروژنی قوی بین مولکول های آب نیست. بنابراین تولوئن در آب حل نمی شود.

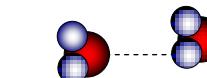
انحلال اتانول در آب

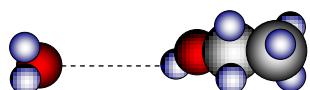
پیوند هیدروژنی در اتانول

حل شونده: در اتانول نیروهای بین مولکولی از نوع پیوند هیدروژنی است که از جمله برهم کنش های دوقطبی - دوقطبی می باشد.

حل: آب دارای مولکول های قطبی است و نیروهای بین مولکولی در آن از نوع پیوند هیدروژنی می باشد.

پیوند هیدروژنی در آب

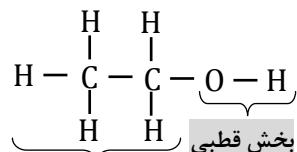
پیوند هیدروژنی در اتانول و آب

انحلال: هنگام انحلال اتانول در آب پیوندهای هیدروژنی جدیدی بین مولکول های آب و مولکول های اتانول به وجود می آید که از پیوند هیدروژنی بین مولکول های آب و پیوند هیدروژنی بین مولکول های اتانول قوی تر است. و بر پیوندهای هیدروژنی اولیه غلبه کرده و سبب انحلال اتانول در آب می شود.

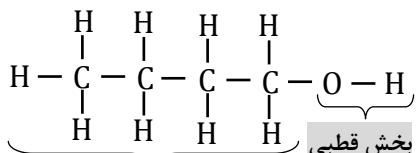
نکته: برخی مولکول ها در ساختار خود یک بخش قطبی دارند و بسته به غلبه ی بخش قطبی یا ناقطبی می توانند در حل های قطبی یا ناقطبی حل شوند.

اتانول: در اتانول بر هم کنش های بین مولکولی از سمت بخش ناقطبی بر بخش قطبی غلبه دارد. به همین علت اتانول در آب که مولکول های قطبی دارد، حل می شود.

بخش ناقطبی

۱- بوتانول: در ۱- بوتانول بر هم کنش های بین مولکولی از سمت بخش ناقطبی بر بخش قطبی غلبه دارد. به همین علت به مقدار کم تری در آب حل می شود.

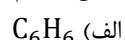

بخش ناقطبی

نکته: در الکل های راست زنجیر هر چه بر طول زنجیر هیدروکربنی افزوده شود، انحلال پذیری آن در آب کم تر می شود. زیرا بخش ناقطبی بر بخش قطبی غلبه کرده و در حل های ناقطبی بهتر حل می شود.

مثال: کدام یک از ترکیب های زیر در آب و کدام یک در کربن تتراکلرید حل می شود؟

پاسخ (الف): این ترکیب ناقطبی است و در کربن تتراکلرید که ناقطبی است حل می شود.

پاسخ (ب): این ترکیب دوقطبی است و در آب که قطبی است حل می شود.

پاسخ (ج): این ترکیب دوبخشی بوده و بخش ناقطبی غالب است و در مولکول آب که قطبی است حل می شود.

پاسخ (د): این ترکیب ناقطبی است و در کربن تتراکلرید که ناقطبی است حل می شود.

پاسخ (ه): این ترکیب یونی است و در مولکول آب که قطبی است حل می شود.

تمرین: کدام یک از ترکیب‌های زیر در آب و کدام یک در هگزان حل می‌شود؟

I₂) د

NaHCO₃) ج)

CH₃ – O – CH₃) ب)

C₆H₁₃OH) الف)

تمرین: در هر مورد انحلال پذیری کدام ماده در آب بیشتر است؟

(CaCl₂) ب) کربن تراکلرید (CCl₄) یا کلسیم کلرید

(C₂H₅OH) الف) بوتانول (C₄H₉OH) یا اتانول

(C₆H₁₃OH) د) هگزان (C₆H₁₄) یا هگزانول

(NH₃) ج) متان (CH₄) یا آمونیاک

(C₂H₅SH) ز) اتانول (C₂H₅OH) یا اتان تیول

(CH₃ – CO – CH₃) یا استون (C₆H₁₄) ه) هگزان (C₆H₁₄)

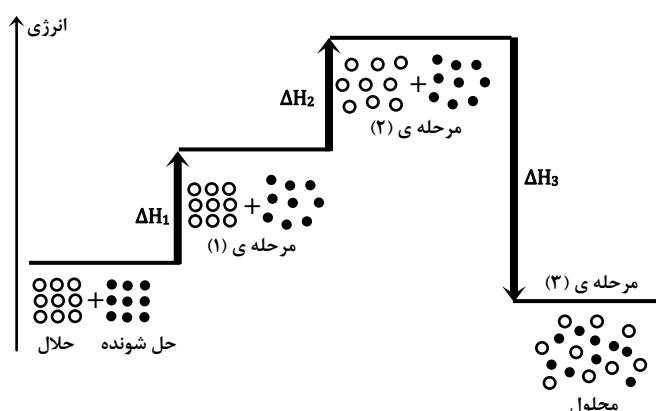
آنالپی انحلال

فرآیند انحلال با مبادله اندیشه همراه است. انحلال حل شونده می‌تواند گرماده یا گرمگیر باشد.

آنالپی انحلال (انحلال ΔH): مقدار گرمای مبادله شده هنگام حل شدن یک مول حل شونده در مقدار زیادی حل را گرمای انحلال یا آنالپی انحلال می‌گویند.

انحلال یک ترکیب کواوالنسی (مولکولی) در آب

انحلال ترکیب مولکولیاز دید مولکولی شامل سه مرحله است که به طور هم زمان روی می‌دهند:

مرحله ای اول: جدا شدن مولکول های حل شونده از یک دیگر

در این مرحله نیروهای جاذبه میان ذره های ماده ای حل شونده از بین می‌رود. از این رو مرحله ای اول گرمگیر است.

$$\text{ماده حل شده} \rightarrow q + \text{ماده حل شونده} \quad \Delta H_1 > 0$$

معادله:

مرحله ای دوم: جدا شدن مولکول های حل (آب) از یک دیگر

در این مرحله نیروهای جاذبه میان ذره های حل از بین می‌رود. از این رو مرحله ای دوم نیز گرمگیر است.

$$\text{حل} (\text{پراکنده شده}) \rightarrow q + \text{حل} \quad \Delta H_2 > 0$$

معادله:

مرحله ای سوم: پراکنده شدن همگن مولکول های حل شونده در بین مولکول های آب

در این مرحله میان ذره های ماده ای حل شونده و حل نیروهای جاذبه به وجود می‌آید. از این رو مرحله ای سوم گرماده است.

$$q + \text{ محلول} \rightarrow \text{حل شونده} + \text{حل} \quad \Delta H_3 < 0$$

معادله:

نکته: آنالپی انحلال با مجموع انرژی های مبادله شده در این سه مرحله برابر است: $\Delta H_{\text{انحلال}} = \Delta H_1 + \Delta H_2 + \Delta H_3$

انحلال گرماده ($\Delta H < 0$): اگر $\Delta H_1 + \Delta H_2 < \Delta H_3$ باشد، آنالپی انحلال منفی و انحلال گرماده خواهد بود.

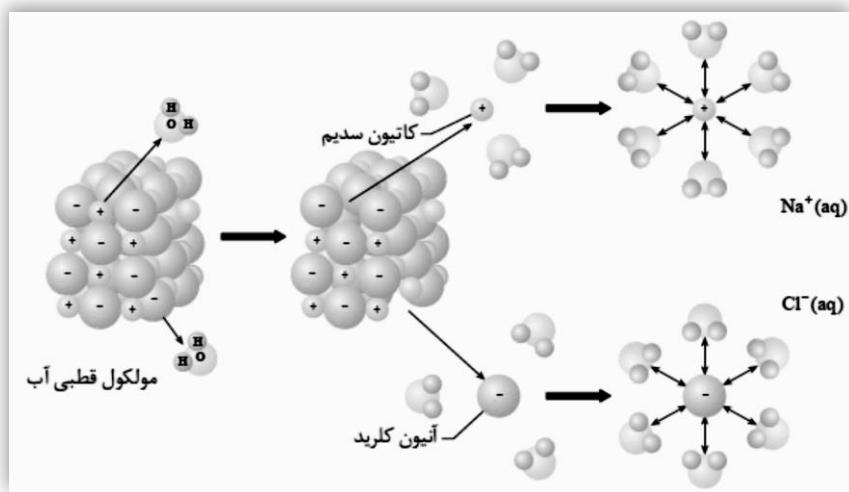
انحلال گرماییر ($\Delta H > \Delta H_1 + \Delta H_2$) : اگر $\Delta H_3 > \Delta H_1 + \Delta H_2$ باشد ، آنتالپی انحلال مثبت و انحلال گرماییر خواهد بود.

نکته: در انحلال گرماده، با افزایش دما ، انحلال پذیری کاهش و در انحلال گرماییر، با افزایش دما، انحلال پذیری افزایش می یابد.

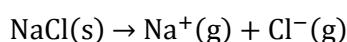
انحلال یک ترکیب یونی (NaCl) در آب

انحلال ترکیب یونی (مانند سدیم کلرید) شامل سه مرحله است که به طور هم زمان روی می دهند :

مرحله‌ی اول : فروپاشی شبکه‌ی بلوری NaCl

❖ این مرحله با صرف انرژی همراه است بنابراین گرماییر است.

$$\Delta H_1 = +786 \text{ KJ.mol}^{-1}$$

مرحله‌ی دوم : جدا شدن مولکول‌های آب از یک دیگر

❖ این مرحله هم با صرف انرژی همراه است پس گرماییر است.

مرحله‌ی سوم : برقراری جاذبه‌ی قوی بین یون‌ها (Na^+ , Cl^-) و مولکول‌های آب

❖ این مرحله گرماده است و طی آن انرژی زیادی آزاد می شود.

مرحله‌ی آب پوشی : جدا شدن مولکول‌های آب از یک دیگر و برقراری جاذبه‌ی قوی بین یون‌ها (Na^+ , Cl^-) را مرحله‌ی آب پوشی می گویند.

مرحله‌ی آب پوشی در مجموع گرماده است.

نکته: آنتالپی انحلال با مجموع انرژی شبکه بلوری و انرژی آب پوشی برابر است. آب پوشی $\Delta H_{\text{انحلال}} = \Delta H_{\text{شبکه}} + \Delta H_{\text{آب پوشی}}$

نکته: هر چه بار یک یون بیش تر و شعاع (حجم) آن کوچک تر باشد ، انرژی آب پوشی آن یون بیش تر خواهد بود.

شعاع یونی : $r_{Li^+} < r_{Na^+} < r_{K^+} < r_{Rb^+} < r_{Cs^+}$

انرژی آب پوشی : $E_{Li^+} > E_{Na^+} > E_{K^+} > E_{Rb^+} > E_{Cs^+}$

در مورد انحلال سدیم کلرید: $\Delta H_{\text{شبکه}} = +786 \text{ KJ.mol}^{-1}$ ، $\Delta H_{\text{آب پوشی}} = -783 \text{ KJ.mol}^{-1}$

آنتروبی اتحال

انحلال سدیم کلرید در آب با وجود گرمگیر بودن به طور خود به خود انجام می شود یعنی عامل انرژی نامساعد است بنابراین باید عامل دیگری بر این اتحال مؤثر باشد که همان عامل آنتروبی یا بی نظمی است. با به کار بردن قواعد زیر تا حدودی می توان فرآیند اتحال یک ماده را پیش بینی کرد :

۱. حل شدن جامد در مایع با افزایش آنتروبی همراه است:

❖ ذره های جامد آرایش بسیار منظمی دارند و در اثر حل شدن این نظم از بین رفته و با افزایش تحرك، آزادی عمل بیشتری پیدا می کنند.

۲. حل شدن مایع در مایع با افزایش آنتروبی همراه است:

❖ دو مایع با حل شدن در یک دیگر، حجم بیشتری پیدا می کنند و در فضای بزرگ تر آزادی عمل و تحرك بیشتری پیدا می کنند.

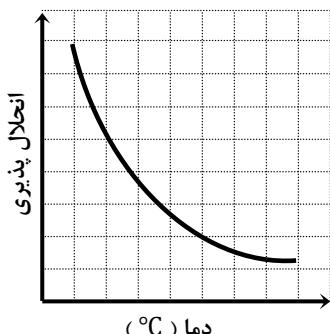
۳. حل شدن گاز در مایع با کاهش آنتروبی همراه است:

❖ در بین ذره های گاز نیروی جاذبه ای ضعیفی وجود دارد و آزادی عمل بیشتری دارند. با حل شدن گاز در مایع، نیروهای جاذبه ای قوی به وجود آمده، آزادی عمل و تحرك ذره ها کاهش می یابد.

مثال	چگونگی انجام	ΔS	ΔH	انحلال
الکل در آب	همواره خود به خود	مثبت	منفی	گرماده
گاز آمونیاک در آب	در دمای پایین خود به خود	منفی	منفی	گرماده
آمونیوم کلرید در آب	در دمای بالا خود به خود	مثبت	مثبت	گرمگیر
	هرگز	منفی	مثبت	گرمگیر

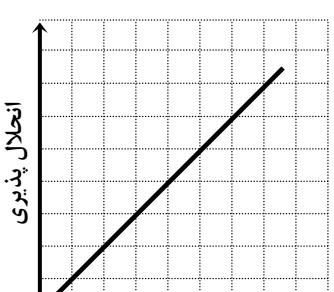
انحلال پذیری گازها در آب

انحلال پذیری گازها در آب به عواملی چون دما، فشار و نوع گاز بستگی دارد که به بررسی اثر دما و فشار بر اتحال گازها می پردازیم :

اثر دما بر اتحال پذیری گازها در آب : در فشار ثابت اتحال پذیری گازها در آب با دما رابطه ای عکس دارد. یعنی اتحال پذیری گازها با افزایش دما ، کاهش دما ، افزایش دما ، افزایش پیدا می کند.

مثال : اتحال پذیری گاز اکسیژن را در آب سرد و گرم با هم مقایسه کنید؟ پاسخ : در آب سرد اکسیژن بیشتری حل می شود زیرا هر چه دما کم تر باشد ، اتحال پذیری گازها در آب بیشتر خواهد بود.

اثر فشار بر اتحال پذیری گازها در آب : در دمای ثابت اتحال پذیری گازها در آب با فشار رابطه ای مستقیم دارد. یعنی اتحال پذیری گازها با افزایش فشار ، افزایش و با کاهش فشار ، کاهش پیدا می کند. این نتیجه گیری را قانون هنری می گویند.

مثال : اتحال پذیری گاز اکسیژن را در فشارهای ۱ و ۱۰ اتمسفر با هم مقایسه کنید؟

پاسخ : در فشار ۱۰ اتمسفر اکسیژن بیشتری حل می شود زیرا با افزایش

برای پیش بینی انحلال پذیری گازها در آب به نکات زیر توجه کنید :

۱. گازهایی که قادر به تشکیل پیوند هیدروژنی با آب باشند به خوبی در آب حل می شوند. مانند گاز آمونیاک (NH_3)
۲. گازهایی که دارای مولکول نقطی باشند به خوبی در آب حل می شوند. مانند گاز هیدروژن کلرید (HCl)
۳. برخی گازها با وجود این که مولکول نقطی دارند اما با مولکول های آب واکنش داده و در آب حل می شوند. مانند گاز کربن دی اکسید (CO_2)
$$\text{CO}_2(\text{g}) + \text{H}_2\text{O}(\text{l}) \rightarrow \text{H}_2\text{CO}_3(\text{aq})$$
۴. گازهایی که مولکول نقطی دارند بسیار کم در آب حل می شوند. مانند گاز اکسیژن، گاز نیتروژن، گاز هلیوم و ...

پیش بینی انحلال پذیری ترکیب های یونی در آب

با دسته بندی ترکیب های یونی به محلول و نامحلول می توان به طور کیفی و به کمک چند قاعده ی ساده انحلال پذیری نمک های جامد را در آب پیش بینی کرد :

عمدتاً در آب محلول هستند	گونه ها
تمام نیترات ها محلول هستند.	نیترات ها (NO_3^-)
تمام استات ها محلول هستند.	استات ها ($\text{C}_2\text{H}_3\text{O}_2^-$)
تمام کلرات ها محلول هستند.	کلرات ها (ClO_3^-)
تمام کلریدها محلول هستند به جز PbCl_2 , Hg_2Cl_2 , AgCl	کلریدها (Cl^-)
تمام برومیدها محلول هستند به جز HgBr_2 , PbBr_2 , Hg_2Br_2 , AgBr	برومیدها (Br^-)
تمام یودیدها محلول هستند به جز HgI_2 , PbI_2 , Hg_2I_2 , AgI	یودیدها (I^-)
تمام سولفات ها محلول هستند به جز Ag_2SO_4 , Hg_2SO_4 , PbSO_4 , BaSO_4 , SrSO_4 , CaSO_4	سولفات ها (SO_4^{2-})
عمدتاً در آب نامحلول هستند	گونه ها
تمام سولفیدها نامحلول هستند به جز سولفید عنصر گروه IA, IA ₂ و نیز $(\text{NH}_4)_2\text{S}$	سولفیدها (S^{2-})
تمام اکسیدها نامحلول هستند به جز اکسید فلزهای گروه IA و CaO , BaO , SrO	اکسیدها (O^{2-})
تمام کربنات ها نامحلول هستند به جز کربنات عنصر گروه IA و NH_4CO_3	کربنات ها (CO_3^{2-})
تمام سولفیت ها نامحلول هستند به جز سولفیت عنصر گروه IA و NH_4SO_3	سولفیت ها (SO_3^{2-})
تمام فسفات ها نامحلول هستند به جز فسفات عنصر گروه IA و NH_4PO_4	فسفات ها (PO_4^{3-})
تمام هیدروکسیدها نامحلول هستند به جز هیدروکسید عنصر گروه IA و $\text{Ca}(\text{OH})_2$, $\text{Sr}(\text{OH})_2$, $\text{Ba}(\text{OH})_2$	هیدروکسیدها (OH^-)

مثال : ترکیب های یونی زیر را در دو دسته ی محلول و نامحلول قرار دهید :

ترکیب ها : PbS , BaCl_2 , $\text{Cr}(\text{OH})_3$, CuBr , Na_2S , $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$, PbI_2 , $\text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2$, Ag_2SO_4 , CuO , K_2CO_3 , HgCl_2

محلول : BaCl_2 , CuBr , Na_2S , $(\text{NH}_4)_2\text{SO}_4$, K_2CO_3 , HgCl_2

نامحلول : PbS , $\text{Cr}(\text{OH})_3$, PbI_2 , $\text{Ca}_3(\text{PO}_4)_2$, Ag_2SO_4 , CuO

غلظت و روش های بیان آن

غلظت یک محلول به صورت مقدار ماده ی حل شونده در مقدار معینی حلال تعريف می شود. از آن جا که بسیاری از واکنش های شیمیایی در حالت محلول انجام می شوند و مبنای محاسبات کمی در محلول ها ، غلظت آن هاست لذا لازم است با غلظت و روش های دیگر آن آشنا شویم. برای بیان غلظت محلول ها روش های گوناگونی وجود دارد که در زیر به شرح آن ها می پردازیم :

۳- درصد حجمی

۲- غلظت ppm

۱- درصد جرمی

درصد جرمی : مقدار گرم ماده‌ی حل شونده در صد گرم محلول را درصد جرمی می‌گویند

نکته: برای محاسبه‌ی درصد جرمی از رابطه‌ی زیر استفاده می‌کنند: $\frac{\text{جرم حل شونده}}{\text{جرم محلول}} \times 100 = \text{درصد جرمی}$

در این رابطه: $\text{جرم حل شونده} + \text{جرم حلال} = \text{جرم محلول}$

مثال: مفهوم عبارت «سدیم کلرید ۰/۹ درصد» را بیان کنید؟

پاسخ: در هر ۱۰۰ گرم از این محلول ۰/۹ گرم سدیم کلرید وجود دارد و ۹۹/۱ گرم آب است.

مثال: ۱/۴۵ گرم نقره نیترات در ۴/۵۵ گرم آب حل شده است. درصد جرمی نقره نیترات را در این محلول حساب کنید؟

پاسخ: $\text{جرم حل شونده} + \text{جرم حلال} = \text{جرم محلول}$ $1.45 \text{ g} + 4.55 \text{ g} = 6 \text{ g}$

$$\text{ادامه: } \frac{\text{جرم حل شونده}}{\text{جرم حلال}} \times 100 = \frac{1.45 \text{ g}}{6 \text{ g}} \times 100 = 24.16 \%$$

مثال: محلول ۸۰ درصد جرمی استیک اسید موجود است. در ۲۵ گرم از این محلول چند گرم استیک اسید حل شده است؟

$$\text{پاسخ: } 20 = \text{جرم استیک اسید} \Rightarrow \frac{\text{جرم استیک اسید}}{\text{جرم حل شونده}} \times 100 = \frac{20}{25 \text{ g}} \Rightarrow 80 = \text{درصد جرمی}$$

مثال: در ۸۰ گرم از محلول ۸ درصد جرمی پتابسیم نیترات چند گرم پتابسیم نیترات وجود دارد؟

$$\text{پاسخ: } 6.4 = \text{جرم پتابسیم نیترات} \Rightarrow \frac{\text{جرم پتابسیم نیترات}}{\text{جرم حل شونده}} \times 100 = \frac{6.4}{80 \text{ g}} \Rightarrow 8 = \text{درصد جرمی}$$

مثال: محلول ۵٪ جرمی سدیم نیترات تهیه شده است. در ۲۰ گرم از این محلول چند گرم سدیم نیترات وجود دارد؟

$$\text{پاسخ: } 1 = \text{جرم سدیم نیترات} \Rightarrow \frac{\text{جرم سدیم نیترات}}{\text{جرم حل شونده}} \times 100 = \frac{1}{20 \text{ g}} \Rightarrow 5 = \text{درصد جرمی}$$

تمرین: در ۲۵ گرم از محلول ۹۰ درصد جرمی پتابسیم کلرید، چند گرم KCl وجود دارد؟

تمرین: ۲/۸۸ گرم سدیم کلرات در ۷/۱۲ گرم آب حل شده است. درصد جرمی سدیم کلرات را در این محلول حساب کنید؟

تمرین: در چند گرم از محلول ۸۰ درصد جرمی پتابسیم کلرید، ۴/۶ گرم KCl وجود دارد؟

غلظت بر حسب ppm: برای محلول‌های بسیار رقيق، جرم ماده‌ی حل شونده آن قدر ناچیز است که معمولاً به جای درصد، غلظت بر حسب

قسمت در میلیون (ppm) بیان می‌شود:

$$\text{ppm} = \frac{\text{جرم حل شونده}}{\text{جرم محلول}} \times 10^6$$

موارد کاربرد غلظت ppm:

۱. تعیین مقادیر بسیار کم کاتیون‌ها و آنیون‌ها در آب دریا، بدن جانداران، بافت‌های گیاهی

۲. تعیینمیزان آلاینده‌های هوا

$$\text{ppm} = 10^6 \times \text{درصد جرمی}$$

:

نکته: بین درصد جرمی و ppm رابطه‌ی مقابل وجود دارد:

$$\text{پاسخ: } \text{ppm} = \frac{\text{جرم حل شونده}}{\text{جرم محلول}} \times 10^6 = \frac{0.01 \text{ g}}{2000 \text{ g}} \times 10^6 = 5 \text{ ppm}$$

مثال: اگر در ۲۰۰۰ گرم از محلولی ۱/۰ گرم یون منیزیم وجود داشته باشد، غلظت آن را بر حسب ppm حساب کنید؟

$$\text{پاسخ: } \text{ppm} = \frac{\text{جرم حل شونده}}{\text{جرم محلول}} \times 10^6 = \frac{4 \times 10^{-7} \text{ g}}{2000 \text{ g}} \times 10^6 = 2 \times 10^{-6} \text{ ppm}$$

مثال: مقدار جیوه‌ی موجود در آب آشامیدنی باید بیش تراز $4 \times 10^{-7} \text{ g}$ باشد، غلظت آن را بر حسب ppm حساب کنید؟

درصد حجمی : مقدار حجم ماده‌ی حل شونده در صد لیتر محلول را درصد حجمی می‌گویند.

$$\frac{\text{حجم حل شونده}}{\text{حجم محلول}} \times 100 = \text{درصد حجمی}$$

نکته: برای محاسبه‌ی درصد جرمی از رابطه‌ی مقابله استفاده می‌کنند:
در این رابطه: $\text{حجم حل شونده} + \text{حجم حلال} = \text{حجم محلول}$

مثال: در ۸۴ میلی لیتر محلول ۲۰ درصد حجمی متانول چند میلی لیتر آب وجود دارد؟

$$\text{پاسخ: } \text{حجم متانول} = 16.8 \text{ mL} \Rightarrow 20 = \frac{\text{حجم متانول}}{\text{حجم محلول}} \times 100 \Rightarrow 20 = \frac{84}{\text{حجم محلول}}$$

ادامه: $\text{حجم آب} = 67.2 \text{ mL} = \text{حجم آب} + \text{حجم متانول} = \text{حجم محلول}$

مثال: محلول ۲۵ درصد حجمی اتانول - آب در اختیار دارید. اگر در این محلول ۱۶ گرم اتانول وجود داشته باشد، حجم محلول چقدر است؟

$$(\text{d}_{\text{Etanol}} = 0.8 \text{ g/mL})$$

$$\text{پاسخ: } ? \text{ mL Etanol} = 16 \text{ g Et} \times \frac{1 \text{ mL Et}}{0.8 \text{ g Et}} = 20 \text{ mL Et}$$

$$\text{ادامه: } 80 \text{ mL} = \text{حجم محلول} \Rightarrow 25 = \frac{20}{\text{حجم محلول}} \times 100 \Rightarrow 25 = \frac{\text{حجم اتانول}}{\text{حجم محلول}}$$

مثال: درصد حجمی استون در محلولی شامل ۲۵ میلی لیتر استون و ۷۵ میلی لیتر آب را محاسبه کنید؟

$$\text{پاسخ: } \% = \frac{25}{75+25} \times 100 = 25\%$$

تمرین: درصد حجمی اتانول را در محلولی شامل ۱۲۵ میلی لیتر اتانول و ۷۵ میلی لیتر آب مشخص کنید؟

تمرین: در ۶۰ میلی لیتر محلول ۷۵ درصد حجمی متانول در آب چند میلی لیتر متانول و چند میلی لیتر آب وجود دارد؟

تمرین: در محلول ۹۰ درصد حجمی استون در آب، چند میلی لیتر استون در ۶۰ میلی لیتر محلول وجود دارد؟

غلظت معمولی: جرم ماده‌ی حل شونده بر حسب گرم در یک لیتر محلول را غلظت معمولی می‌گویند و یکای آن g/L است.

$$\frac{\text{حجم حل شونده بر حسب گرم}}{\text{حجم محلول بر حسب لیتر}} = \text{غلظت معمولی}$$

در این رابطه: $\text{حجم حل شونده} + \text{حجم حلال} = \text{حجم محلول}$

مثال: در ۲۰ میلی لیتر محلول سدیم هیدروکسید، 0.2 g NaOH وجود دارد. غلظت معمولی این محلول را حساب کنید؟

$$\text{پاسخ: } \text{حجم را به لیتر تبدیل کرده در رابطه‌ی غلظت معمولی قرار دهید: } ? \text{ L NaOH} = 20 \text{ mL} \times \frac{1 \text{ L}}{1000 \text{ mL}} = 0.02 \text{ L}$$

$$\text{ادامه: } \frac{\text{حجم حل شونده بر حسب گرم}}{\text{حجم محلول بر حسب لیتر}} = \frac{0.2 \text{ g NaOH}}{0.02 \text{ L NaOH}} = 10 \text{ g/L}$$

مثال: در ۱۰۰ میلی لیتر محلول نقره نیترات، 0.08 g AgNO_3 وجود دارد. غلظت معمولی این محلول را حساب کنید؟

$$\text{پاسخ: } \text{حجم را به لیتر تبدیل کرده در رابطه‌ی غلظت معمولی قرار دهید: } ? \text{ L AgNO}_3 = 100 \text{ mL} \times \frac{1 \text{ L}}{1000 \text{ mL}} = 0.1 \text{ L}$$

$$\text{ادامه: } \frac{\text{حجم حل شونده بر حسب گرم}}{\text{حجم محلول بر حسب لیتر}} = \frac{0.8 \text{ gAgNO}_3}{0.1 \text{ LAgNO}_3} = 8 \text{ g/L}$$

تمرین: غلظت معمولی محلولی از پتاسیم نیترات $8/4 \text{ g/L}$ است. ۴۲ گرم پتاسیم نیترات در چند میلی لیتر از این محلول وجود دارد؟

تمرین: ۳۰ گرم پتاسیم کلرید در محلول ۵ گرم بر لیتر آن وجود دارد. حجم محلول بر حسب لیتر چقدر است؟

تمرین: غلظت معمولی محلولی از سدیم کلرید را به دست آورید که $4/5 \text{ g NaCl}$ سدیم کلرید در 180 mL لیتر محلول حل شده است؟

غلظت مولار (غلظت مولی یا مولاریته) : تعداد مول های ماده ای حل شونده در یک لیتر محلول را غلظت مولار می گویند و آن را با نماد M نشان می دهد و یکای آن mol/L است.

$$\frac{\text{مول حل شونده} (n)}{\text{حجم محلول بر حسب لیتر} (V)} = \text{غلظت مولار} (M)$$

نکته: برای محاسبه ای غلظت مولار از رابطه ای مقابله استفاده می کنند:

$$\text{در این رابطه: } \text{حجم حل شونده} + \text{حجم حلال} = \text{حجم محلول}$$

مثال: در ۲۰ میلی لیتر محلول سدیم هیدروکسید، 0.04 g/mol NaOH وجود دارد. غلظت مولار محلول را حساب کنید؟
 $H=1, O=16, Na=23$

پاسخ: حجم محلول را به لیتر و جرم حل شونده را به مول تبدیل کرده در رابطه جاگذاری کنید:

$$? \text{ L } M_{\text{NaOH}} = 20 \text{ mL} \times \frac{1 \text{ L}}{1000 \text{ mL}} = 0.02 \text{ L} \quad \text{ادامه:}$$

$$? \text{ mol } \text{NaOH} = 0.4 \text{ g NaOH} \times \frac{1 \text{ mol NaOH}}{40 \text{ g NaOH}} = 0.01 \text{ mol NaOH} \quad \text{ادامه:}$$

$$M = \frac{n}{V} = \frac{0.01 \text{ mol NaOH}}{0.02 \text{ L NaOH}} = 0.5 \text{ mol/L} \quad \text{ادامه:}$$

مثال: در ۲۰ لیتر محلول نقره نیترات، 0.3 g/mol AgNO_3 وجود دارد. غلظت مولار محلول را حساب کنید؟

$$? \text{ mol } \text{AgNO}_3 = 3.4 \text{ g AgNO}_3 \times \frac{1 \text{ mol AgNO}_3}{170 \text{ g AgNO}_3} = 0.02 \text{ mol AgNO}_3 \quad \text{پاسخ:}$$

$$M = \frac{n}{V} = \frac{0.02 \text{ mol AgNO}_3}{20 \text{ L AgNO}_3} = 0.001 \text{ mol/L} \quad \text{ادامه:}$$

مثال: ۴۲/۵ گرم سدیم نیترات در ۸۰ میلی لیتر محلول سدیم نیترات حل شده است. مولاریته ای محلول را حساب کنید؟
 $\text{NaNO}_3=85 \text{ g/mol}$

$$? \text{ mol } \text{NaNO}_3 = 42.5 \text{ g NaNO}_3 \times \frac{1 \text{ mol NaNO}_3}{85 \text{ g NaNO}_3} = 0.5 \text{ mol NaNO}_3 \quad \text{پاسخ:}$$

$$M = \frac{n}{V} = \frac{0.5 \text{ mol NaNO}_3}{0.08 \text{ L NaNO}_3} = 6.25 \text{ mol/L} \quad \text{ادامه:}$$

مثال: برای تهیه ۱۵۰ میلی لیتر محلول سولفوریک اسید ۲ مولار:

$$\text{H}_2\text{SO}_4=98 \text{ g/mol}$$

الف) چند گرم سولفوریک اسید غلیظ 80 درصد جرمی لازم است؟

$$(d_{\text{H}_2\text{SO}_4}=1.5 \text{ g/ml})$$

ب) چند میلی لیتر سولفوریک اسید غلیظ لازم است؟

$$M = \frac{n}{V} \Rightarrow 2 = \frac{n \text{ mol H}_2\text{SO}_4}{0.15 \text{ L H}_2\text{SO}_4} \Rightarrow n \text{ mol H}_2\text{SO}_4 = 0.3 \text{ mol H}_2\text{SO}_4 \quad \text{پاسخ الف) روش اول:}$$

$$? \text{ g H}_2\text{SO}_4 = 0.3 \text{ mol H}_2\text{SO}_4 \times \frac{98 \text{ g H}_2\text{SO}_4}{1 \text{ mol H}_2\text{SO}_4} = 29.4 \text{ g H}_2\text{SO}_4 \quad \text{ادامه:}$$

$$\text{جرم سولفوریک اسید خالص} = \frac{\text{جرم سولفوریک اسید ناخالص}}{\text{سولفوریک اسید ناخالص}} \times 100 \Rightarrow 80 = \frac{29.4}{\text{درصد خلوص}} \times 100 \Rightarrow \text{H}_2\text{SO}_4 = 36.75 \text{ g H}_2\text{SO}_4 \quad \text{ادامه:}$$

$$? \text{ g H}_2\text{SO}_4 = 150 \text{ mL H}_2\text{SO}_4 \times \frac{2 \text{ mol H}_2\text{SO}_4}{1000 \text{ mL H}_2\text{SO}_4} \times \frac{98 \text{ g H}_2\text{SO}_4}{1 \text{ mol H}_2\text{SO}_4} \times \frac{100 \text{ g H}_2\text{SO}_4}{80 \text{ g H}_2\text{SO}_4} = 36.75 \text{ g H}_2\text{SO}_4 \quad \text{پاسخ الف) روش دوم:}$$

$$? \text{ mL H}_2\text{SO}_4 = 36.75 \text{ g H}_2\text{SO}_4 \times \frac{1 \text{ mL H}_2\text{SO}_4}{1.5 \text{ g H}_2\text{SO}_4} = 24.5 \text{ mL H}_2\text{SO}_4 \quad \text{پاسخ ب) }$$

کتمرين: در ۵۰۰ میلی لیتر محلول سدیم کلرید وجود دارد. مولاریته ای محلول را حساب کنید?
 $\text{NaCl}=58.5 \text{ g/mol}$

کتمرين: در ۱۰۰ میلی لیتر محلول 0.25 mol/L مولار سدیم سولفات، چند گرم سدیم سولفات وجود دارد؟
 $\text{Na}_2\text{SO}_4=142 \text{ g/mol}$

غلظت مولال (مولالیته) : تعداد مول های ماده ای حل شونده در یک کیلوگرم حلال را غلظت مولال می گویند و یکای آن mol/Kg است.

نکته: برای محاسبه ای غلظت مولال از رابطه ای مقابله استفاده می کنند:

$$\frac{\text{مول حل شونده} (n)}{\text{جرم حلال بر حسب کیلوگرم} (m)} = \text{غلظت مولال}$$

مثال: مقدار ۸۰ گرم سدیم هیدروکسید را در ۲۰۰ گرم آب حل کرده اند. مولالیته ای محلول را محاسبه کنید؟

$$? \text{ mol NaOH} = 80 \text{ g NaOH} \times \frac{1 \text{ mol NaOH}}{40 \text{ g NaOH}} = 2 \text{ mol NaOH}$$

$$? \text{ Kg H}_2\text{O} = 200 \text{ g H}_2\text{O} \times \frac{1 \text{ Kg H}_2\text{O}}{1000 \text{ g H}_2\text{O}} = 0.2 \text{ Kg H}_2\text{O}$$

ادامه:

$$\frac{n}{m} = \frac{2 \text{ mol NaOH}}{0.2 \text{ Kg H}_2\text{O}} = 10 \frac{\text{mol}}{\text{Kg}}$$

ادامه:

مثال: در ۲۰ گرم آب، ۰.۴ گرم NaOH حل شده است. غلظت مولال محلول را حساب کنید؟

$$? \text{ mol NaOH} = 0.4 \text{ g NaOH} \times \frac{1 \text{ mol NaOH}}{40 \text{ g NaOH}} = 0.01 \text{ mol NaOH}$$

$$? \text{ Kg H}_2\text{O} = 20 \text{ g H}_2\text{O} \times \frac{1 \text{ Kg H}_2\text{O}}{1000 \text{ g H}_2\text{O}} = 0.02 \text{ Kg H}_2\text{O}$$

ادامه:

$$\frac{n}{m} = \frac{0.01 \text{ mol NaOH}}{0.02 \text{ Kg H}_2\text{O}} = 0.5 \text{ mol/Kg}$$

ادامه:

نکته: تغییر دما بر مقدار غلظت معمولی و غلظت مولار محلول ها مؤثر است اما بر درصد جرمی و غلظت مولال اثری ندارد. زیرا تغییر دما موجب تغییر حجم می شود در حالی که بر جرم تأثیری ندارد. و درصد جرمی و غلظت مولال مستقل از حجم هستند.

کترین: در ۸۰ گرم آب، ۸ گرم NaOH حل شده است. غلظت مولال محلول را حساب کنید؟

کترین: اگر درصد جرمی محلولی از سولفوریک اسید برابر ۴۹ باشد، مولالیته ای محلول را حساب کنید؟

محلول های الکترولیت و غیر الکترولیت

محلول های آبی دارای یون، جریان برق را از خود عبور می دهند. آب خالص به مقدار بسیار کم به یون تفکیک می شود و رسانایی الکتریکی ضعیفی دارد. محلول ها را از نظر تفکیک یا عدم تفکیک به یون به دو دسته طبقه بندی می کنند:

۱. الکترولیت

۲. غیر الکترولیت

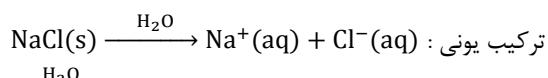
الکترولیت ها: موادی هستند که در آب به طور کامل یا به مقدار کم به یون تفکیک می شوند.

HCl, NaCl, KCl, NaOH, ... مانند

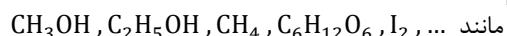
محلول الکترولیت: محلول آبی مواد الکترولیت را محلول الکترولیت می گویند که کم و بیش رسانای جریان برق هستند.

نکته: بیش تر محلول هایی که از حل کردن ترکیب های یونی یا کووالانسی قطبی در آب به دست می آیند، الکترولیت هستند.

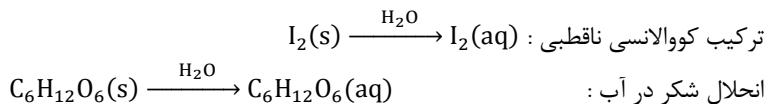
غیر الکترولیت ها : موادی هستند که در آب به صورت مولکولی حل می شوند و بر اثر انحلال یون تولید نمی کنند.

محلول غیر الکترولیت : محلول آبی مواد غیر الکترولیت را محلول غیر الکترولیت می گویند که رسانای جریان برق نیست.

نکته: محلول هایی که از حل کردن ترکیب های کوالانسی ناقطبی در آب یا حلal های ناقطبی حاصل می شوند ، غیر الکترولیت هستند..

الکترولیت ها از نظر رسانایی الکتریکی به دو دسته تقسیم می شوند :

۱. **الکترولیت ضعیف :** الکترولیت هایی هستند که هنگام انحلال در آب به طور عمدۀ به صورت مولکولی حل شده ، تعداد کمی از مولکول های حل شده آن ها یونیده می شوند.

- اسیدهای ضعیف مانند ... , CH_3COOH , HF , HCN
- بازهای ضعیف مانند ... , NH_3

۲. **الکترولیت قوی :** الکترولیت هایی هستند که هنگام انحلال در آب به طور کامل تفکیک یا یونیده می شوند.

- اسیدهای قوی مانند ... , HCl , H_2SO_4 , HNO_3
- بازهای قوی مانند ... , NaOH , KOH , $\text{Mg}(\text{OH})_2$
- نمک ها مانند ... , NaCl , KCl , KNO_3

مثال : از میان ترکیب های آمونیاک ، هیدروژن فلورید ، کلسیم سولفات ، کروم (III) نیترات ، پتاسیم نیترات ، گلوکز ، ید :

(الف) کدام الکترولیت و کدام غیر الکترولیت است؟

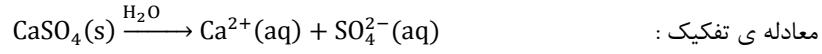
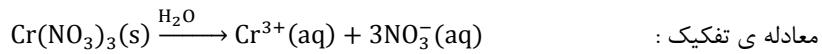
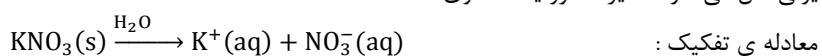
(ب) کدام الکترولیت قوی و کدام الکترولیت ضعیف است؟

(پ) در میان الکترولیت های قوی کدام یک رسانای خوب جریان برق است؟

پاسخ (الف) ید و گلوکز غیر الکترولیت هستند. زیرا در آب به صورت مولکولی حل شده و یون تولید نمی کنند.

آمونیاک ، پتاسیم نیترات ، هیدروژن فلورید ، کروم (III) نیترات ، کلسیم سولفات الکترولیت هستند. زیرا موقع انحلال در آب به طور کامل یا کم به یون تفکیک می شوند.

پاسخ (ب) در میان الکترولیت ها آمونیاک و هیدروژن فلورید الکترولیت ضعیف هستند زیرا به طور عمدۀ به صورت مولکولی و کمی هم به صورت یونی حل می شوند. سایر الکترولیت ها قوی هستند.

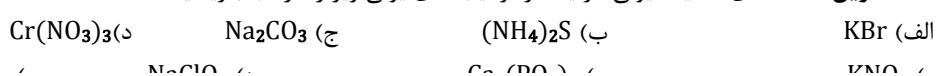

پاسخ (پ) محلول پتاسیم نیترات و کروم (III) نیترات رسانای خوب جریان برق هستند زیرا این ترکیب ها در آب محلول هستند. اگرچه کلسیم سولفات یک الکترولیت قوی است ، اما چون انحلال پذیری کمی در آب دارد ، محلول آن رسانای خوب جریان برق نیست.

نکته: رسانایی الکتریکی کروم (III) نیترات بهتر از پتاسیم نیترات است زیرا از حل شدن آن چهار مول یون تولید می شود.

تمرین : معادلهٔ تفکیک یونی هر یک از ترکیب های یونی زیر را در آب بنویسید:

درصد تفکیک یونی

برای مقایسه‌ی تمایل تفکیک الکترولیت‌ها به یون، هنگام حل شدن در آب یا حالاتی قطبی دیگر از مفهوم درصد تفکیک یونی استفاده می‌شود:

$$\text{درصد تفکیک یونی} = \frac{\text{تعداد مول های تفکیک شده}}{\text{تعداد کل مول های حل شونده}} \times 100$$

نکته: درصد تفکیک یونی غیر الکترولیت‌ها صفر و درصد تفکیک یونی الکترولیت‌ها قوی ۱۰۰ می‌باشد. در حالی که درصد تفکیک یونی الکترولیت‌ها ضعیف بین صفر و ۱۰۰ است.

نکته: درصد تفکیک یونی به دما و غلظت بستگی دارد و با افزایش دما و کاهش غلظت، افزایش می‌یابد.

نکته: میزان رسانایی الکتریکی الکترولیت‌ها به دو عامل بستگی دارد:

۱. درصد تفکیک یونی
۲. میزان انحلال پذیری

مثال: در دمای ۲۰ درجه‌ی سلسیوس غلظت یون H^+ محلول $10^{-3} \text{ mol.L}^{-1}$ فرمیک اسید (HCOOH) برابر است. درصد تفکیک یونی این اسید را محاسبه کنید؟

$$\text{درصد تفکیک یونی} = \frac{\text{تعداد مول های تفکیک شده}}{\text{تعداد کل مول های حل شونده}} \times 100$$

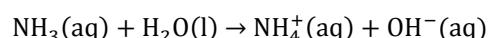
$$\text{درصد تفکیک یونی} = \frac{4.21 \times 10^{-3}}{0.1} \times 100 = 4.21\%$$

مثال: اگر در دمای ۲۰ درجه‌ی سلسیوس درصد تفکیک یونی محلول 0.2 mol.L^{-1} استیک اسید (CH_3COOH) برابر ۰.۹۳۵٪ باشد، غلظت مولی H^+ را در این محلول محاسبه کنید؟

$$\text{درصد تفکیک یونی} = \frac{\text{تعداد مول های تفکیک شده}}{\text{تعداد کل مول های حل شونده}} \times 100$$

$$0.935 = \frac{\text{تعداد مول های تفکیک شده}}{0.2} \times 100 \Rightarrow \text{تعداد مول های تفکیک شده} = 0.935 \times 0.2 = 0.187 \text{ mol}$$

تمرین: آمونیاک یک الکترولیت ضعیف است و طبق معادله‌ی زیر در آب تفکیک می‌شود:

در دمای ۲۵ درجه، غلظت یون OH^- در محلول $10^{-4} \text{ mol.L}^{-1}$ آمونیاک برابر است. درصد تفکیک یونی الکترولیت را حساب کنید؟

تمرین: در محلولی از هیدروفلوریک اسید، از هر ۱۰۰۰ مولکول HF تعداد ۸۰ مولکول به صورت یون تفکیک می‌شود. درصد تفکیک یونی HF را حساب کنید؟

خواص کولیگاتیو محلول ها

حل شونده ی غیرفرار : ماده ای است که در دمای اتاق فشار بخار بسیار ناچیزی داشته باشد. شامل جامدها یا مایع های با دمای جوش بالا هستند.

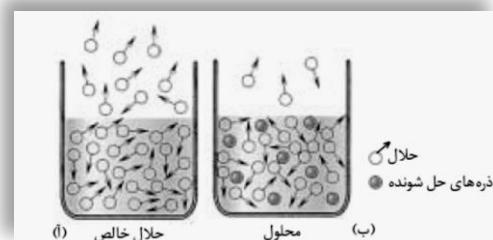
نکته: مایع فرار ، مایعی است که دمای جوش آن کمتر از 100°C باشد.

خواص کولیگاتیو : خواصی از ماده را که به تعداد ذره های حل شونده ی غیر فرار موجود در محلول بستگی دارند ، خواص کولیگاتیو می گویند. فشار بخار ، نقطه ی جوش ، نقطه ی انجماد ، فشار اسمزی و ... خواص کولیگاتیو هستند.

نکته: خواص کولیگاتیو ، به نوع و خواص شیمیایی ذره ها بستگی ندارد و تنها به تعداد ذره های موجود در محلول وابسته است.

فشار بخار محلول ها

اگر در یک بشر مقداری آب بریزید ، آب به تدریج بخار شده سطح آب درون بشر پایین می آید. سرعت تبخیر سطحی هر مایع به تعداد مولکول های موجود در سطح مایع بستگی دارد و با آن متناسب است. در شکل (آ) تعداد مولکول های حلال در سطح مایع بیشتر و سرعت تبخیر سطحی بیشتر است. مولکول های بخار شده به دیواره های ظرف ، مولکول های هوا و سطح مایع برخورد کرده ، فشاری به اطراف خود وارد می کند. به فشار ایجاد شده ، **فشار بخار مایع می گویند**. در این حالت فشار بخار زیاد است. در حالی که در شکل (ب) تعدادی از ذره های حل شونده ی غیر فرار جای مولکول های حلال را در سطح می گیرند ، تعداد مولکول های موجود در سطح مایع کاهش یافته ، سرعت تبخیر سطحی کم می شود. در این حالت فشار بخار ایجاد شده کمتر خواهد بود.

فشار بخار : فشار ناشی از حضور مولکول های بخار در بالای سطح مایع را **فشار بخار مایع می گویند**.

نکته: مایع ها در هر دمایی تبخیر می شوند. اما در دماهای بالاتر سرعت تبخیر سطحی بیشتر از دماهای پایین تر است.

سرعت تبخیر هر مایع به دو عامل بستگی دارد :

- (۱) دما : هر چه دما بالاتر باشد ، انرژی جنبشی مولکول های بیشتر شده ، سرعت تبخیر نیز افزایش می یابد.
- (۲) نیروی جاذبه ی بین مولکولی : هر چه نیروی بین مولکولی مایع کمتر باشد ، سرعت تبخیر سطحی در دمای معین بیشتر خواهد بود.

نکته: در دمای ثابت ، حل شدن یک حل شونده ی غیر فرار در یک مایع موجب کاهش فشار بخار محلول در مقایسه با حلال خالص می شود.

مثال : فشار بخار آب خالص ، محلول دو مولال و چهار مولال شکر را مقایسه کنید؟

پاسخ : فشار بخار آب خالص بیشتر از محلول دو مولال و آن هم بیشتر از محلول چهار مولال شکر است. زیرا فشار بخار تنها به تعداد ذره ها بستگی دارد. با افزایش تعداد ذره های حل شونده ی غیر فرار ، فشار بخار کاهش می یابد.

تمرین : فشار بخار محلول یک مولال شکر و محلول یک مولال نمک طعام را مقایسه کنید؟

نقطه‌ی جوش محلول‌ها

جوشیدن زمانی روی می‌دهد که فشار بخار مایع با فشار هوای روی سطح مایع (فشار محیط) برابر شود. آب خالص در فشار یک اتمسفر در 100°C به جوش می‌آید.

سؤال : چرا نقطه‌ی جوش محلول شکر در آب یا محلول نمک در آب بیش تر از آب خالص است؟

پاسخ : از آن‌جا که فشار بخار محلول شکر در آب کم تر از آب خالص است ، بنابراین برای رساندن فشار بخار این محلول به فشار یک اتمسفر، مولکول‌های آب باید از قسمت‌های زیرین به سطح بیایند و به مولکول‌های موجود در سطح محلول ملحاق شوند. از آن‌جا که این مولکول‌ها درون محلول قرار دارند لذا تحرک کم تری دارند و برای تبخیر آن‌ها انرژی بیش تری لازم است. به همین دلیل نقطه‌ی جوش محلول نسبت به حل خالص ، افزایش می‌یابد.

نکته: حل شدن یک حل شونده‌ی غیر فرار در مایع موجب افزایش نقطه‌ی جوش محلول در مقایسه با حل خالص می‌شود.

نکته: نقطه‌ی جوش یک محلول بر خلاف حل خالصی جوشیدن ثابت نمی‌ماند و افزایش می‌یابد. زیرا با گذشت زمان حل خالص به تدریج بخار شده ، بر غلظت حل شونده (افزایش تعداد ذره‌های حل شونده) افزوده می‌شود.

نقطه‌ی انجاماد محلول‌ها

آب خالص در دمای صفر درجه‌ی سلسیوس یخ می‌زند. در حالی که محلول آب نمک نقطه‌ی انجاماد پایین تری دارد. از این خاصیت در زمستان برای تسريع در ذوب شدن یخ در پیاده روها و سطح پوشیده از برف جاده‌ها استفاده می‌کنند.

آنتروپوی یخ > آنتروپوی آب > آنتروپوی آب نمک

هنگامی که آب خالص یخ می‌زند تغییر آنتروپوی کم تر است. اما هنگامی که آب نمک یخ می‌زند ، تغییر آنتروپوی بیش تر است بنابراین تمایل آب نمک برای یخ زدن کم تر از آب خالص است و آب نمک در دمای پایین تری یخ می‌زند.

نکته: حل شدن یک حل شونده‌ی غیر فرار در مایع موجب کاهش نقطه‌ی انجاماد محلول در مقایسه با حل خالص می‌شود.

کمترین : چرا در رادیاتور خودروها به جای استفاده از آب خالص، از مخلوط آب و ضد یخ استفاده می‌کنند؟

کمترین : چرا نقطه‌ی جوش محلول بر خلاف حل خالص ثابت نیست و با گذشت زمان افزایش می‌یابد؟

کمترین : آنتروپوی آب ، یخ و یک محلول آبی را با هم مقایسه کنید؟

کمترین : آب خالص یا محلول آب نمک تمایل بیش تری برای انجاماد دارد؟ چرا؟

نکته: حل شدن یک حل شونده‌ی غیر فرار در مایع موجب کاهش فشار بخار ، افزایش نقطه‌ی جوش و کاهش نقطه‌ی انجاماد محلول خواهد شد.

سؤال : چرا برای مقایسه‌ی تعداد ذره‌های حل شونده در محلول‌های متفاوت از غلظت مولال استفاده می‌کنند؟

(۱) مقدار عددی مولالیته‌ی یک محلول با تغییر دما تغییر نمی‌کند. در حالی که مولالیته متغیر است.

(۲) در محلول‌های با مولالیته‌ی متفاوت ، جرم حلal یکسان است. یعنی در این گونه محلول‌ها تنها تعداد ذره‌های حل شونده متفاوت است.

روش تعیین تعداد ذره های حل شونده در محلول ها

❖ حل شونده غیر الکترولیت : تعداد ذره های حل شونده با مولالیته ای محلول برابر است.

• تعداد ذره ها در محلول دو مولال شکر = دو مول ذره

• تعداد ذره ها در محلول سه مولال آتانول = سه مول ذره

❖ حل شونده الکترولیت قوی با انحلال پذیری زیاد : تعداد ذره های حل شونده برابر حاصل ضرب مولالیته در تعداد یون های تفکیک شده است.

تعداد یون های تفکیک شده \times مولالیته محلول = تعداد ذره های حل شونده

• محلول ۳ مولال سدیم کلرید : مول $= 6 \times 2 = 12$ = تعداد ذره های حل شونده (aq) $\rightarrow Na^+(aq) + Cl^-(aq)$

• محلول ۲ مولال منیزیم کلرید : مول $= 6 \times 3 = 18$ = تعداد ذره های حل شونده $MgCl_2(s) \rightarrow Mg^{2+}(aq) + 2Cl^-(aq)$

نتیجه : اگر تعداد ذره های حل شونده برای دو محلول برابر باشد مقدار خواص کولیگاتیوی برای دو محلول یکسان خواهد بود. به عنوان مثال فشار بخار ، نقطه ای جوش و نقطه ای انجماد محلول ۳ مولال سدیم کلرید و محلول ۲ مولال منیزیم کلرید برابر است.

نکته: یک مول از هر ماده ای غیر الکترولیت، دمای انجماد آب را $1/85^{\circ}C$ کاهش و دمای جوش آن را $0/52^{\circ}C$ افزایش می دهد.

$$1 \times (-1/85^{\circ}C) = -1/85^{\circ}C$$

محلول یک مولال شکر (یک مول ذره)

$$2 \times (-1/85^{\circ}C) = -3/71^{\circ}C$$

محلول یک مولال آب نمک (دو مول ذره)

شروع انجماد

$$3 \times (-1/85^{\circ}C) = -5/55^{\circ}C$$

محلول یک مولال کلسیم کلرید (سه مول ذره)

$$100 + (0/52^{\circ}C) = 100/52^{\circ}C$$

محلول یک مولال شکر (یک مول ذره)

$$100 + 2(0/52^{\circ}C) = 101/04^{\circ}C$$

محلول یک مولال آب نمک (دو مول ذره)

شروع جوش

$$100 + 3(0/52^{\circ}C) = 101/56^{\circ}C$$

محلول یک مولال کلسیم کلرید (سه مول ذره)

تمرین : جدول زیر را کامل کنید؟

ماده ای حل شونده	ساکاروز	پتاسیم برومید	منیزیم کلرید
غلاظت مولال محلول آبی			۱
تعداد مول های ذره ای حل شونده		۴	
شروع نقطه ای انجماد ($^{\circ}C$)	-1/85		-5/55
شروع نقطه ای جوش ($^{\circ}C$)		102/08	

کلوئیدها

در سال ۱۸۶۱ توماس گراهام واژه ای کلوئید را برای دسته ای از مخلوط ها پیشنهاد کرد. کلوئید از واژه ای یونانی Kolla به معنی چسب گرفته شده است. رنگ های پوششی ، سرامیک ها ، مواد آرایشی ، پاک کننده ها ، مواد غذایی و بسیاری از مواد ضروری زندگی اهمیت کلوئید را در زندگی انسان نشان می دهد.

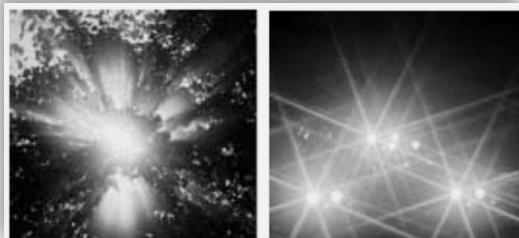
خواص کلوئیدها

- (۱) مخلوط هایی ناهمگن هستند.
- (۲) ظاهری کدر و مات دارند.
- (۳) ذره های تشکیل دهنده ای آن ها درشت هستند.
- (۴) ذره های سازنده ای کلوئید پس از مدتی ماندگاری ته نشین نمی شوند.
- (۵) ذره های سازنده ای کلوئید را نمی توان با صافی جدا کرد.

ویژگی های کلوئیدها

❖ ذره های کلوئید نور مرئی را پخش می کنند: ذره های تشکیل دهنده ای کلوئید به اندازه ای کافی درشت هستند که بتوانند نور را پخش کنند.

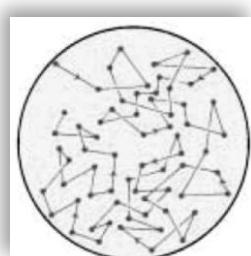
اثر تیندال: پخش نور به وسیله ای ذره های کلوئید را اثر تیندال می گویند.

(اثر تیندال) پخش برتوهای خورشید در هوای مه آلود یا آلوده به غبار

❖ ذره های کلوئید پیوسته در جنب و جوش هستند: هنگامی که ذره های کلوئید به هم می رسند در برخورد با یک دیگر تغییر جهت می دهند.

حرکت براونی: به حرکت دائمی و نامنظم ذره های کلوئید، حرکت براونی می گویند.

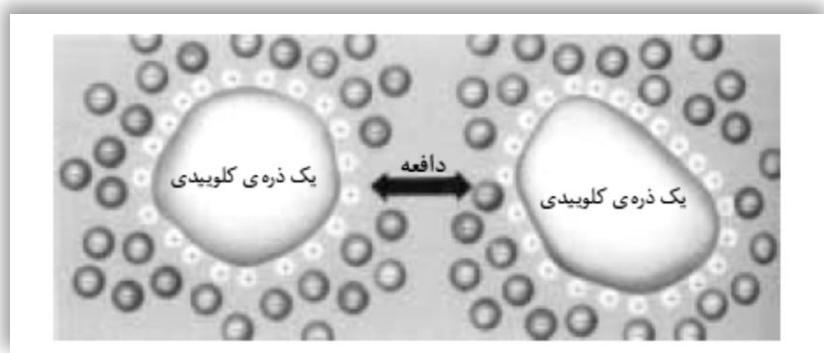

حرکت براونی ذره های کلوئید

❖ ذره های کلوئید بار الکتریکی دارند: ذره های کلوئید می توانند ذره های باردار مانند یون ها در سطح خود جذب کنند و به نوعی بار الکتریکی

دست یابند. این بار الکتریکی می تواند مثبت یا منفی باشد. علت پایداری کلوئیدها (ته نشین نشدن فاز پخش شونده) وجود بار الکتریکی در آن هاست.

لخته شدن: با افزایش الکتروولیت به یک کلوئید، ذره های کلوئید ته نشین می شوند. این فرآیند را لخته شدن می گویند.

نمونه	اندازهٔ ذره‌ها (nm)	ذره‌های سازنده	تعداد فازها	حداقل اجزای تشکیل دهنده	نوع مخلوط
حل: آب آب نمک نمک خوارکی	<1	بیون‌ها یا مولکول‌ها	۱	حل حل شونده	محلول
فاز پخش کننده: آب فاز پخش شونده: قطره‌های جزبی	۱-۱۰۰	مولکول‌های بزرگ یا توده‌های مولکولی	≥۲	فاز پخش کننده پخش شونده	کلورئید
فاز پخش کننده: آب فاز پخش شونده: دانه‌های خاکشیر	>۱۰۰	توده‌های مولکولی بزرگ یا ذره‌های بسیار کوچک	≥۲	فاز پخش کننده پخش شونده	سوسپانسیون

کلورئیدها نیز مانند محلول‌ها به سه حالت جامد، مایع و گاز یافت می‌شوند:

نمونه‌ها	نام	فاز پخش کننده	فاز پخش شونده
کف صابون	کف	مایع	گاز
سنگ پا، یونالیت	کف جامد	جامد	
مه	آبروسول مایع	گاز	
شیر، کره، مایونز	امولسیون	مایع	مایع
ژله، ژل موی سر	ژل	جامد	
دود، غبار	آبروسول جامد	گاز	
رنگ‌های روغنی	سول	مایع	جامد
سنگ‌های گران‌بها، باقوت، لعل، فیروزه	سول جامد	جامد	

سوسپانسیون

سوسپانسیون: ذره‌های بسیار ریز جامد معلق در یک مایع را سوسپانسیون گویند.

- ❖ هرگاه یک مادهٔ نامحلول مانند ماسهٔ نرم یا پودر سنگ آهک را در آب بریزید و خوب به هم بزنید، سوسپانسیون تشکیل می‌شود.
- ❖ عبارت «پیش از مصرف، شیشه را خوب تکان دهید» نشان دهندهٔ سوسپانسیون بودن محتويات آن است.

ویژگی‌های سوسپانسیون

- ۱) نور را از خود عبور نمی‌دهند.
- ۲) ذره‌های سازندهٔ آن به تدریج ته نشین می‌شوند.
- ۳) ذره‌های سازندهٔ آن از صافی عبور نمی‌کند.
- ۴) ذره‌های سازندهٔ آن با کاغذ صافی قابل جداسازی هستند.

امولسیون

امولسیون: ذره‌های معلق یک مایع در مایع دیگر را امولسیون گویند.

- ❖ امولسیون‌ها حالت ناپایدار دارند و با گذشت زمان دو مایع از یک دیگر جدا شده، دو فاز را تشکیل می‌دهند.
- ❖ برای جلوگیری از ناپایداری امولسیون به آن عامل امولسیون کننده اضافه می‌کنند.
- ❖ عامل امولسیون کننده یک سر آب گریز دارد که در چربی‌ها حل می‌شود و یک سر آب دوست دارد که در آب حل می‌شود و موجب پایداری امولسیون‌ها می‌شود.
- ❖ مایونز امولسیونی است که در آن روغن مایع، فاز پخش کننده و سرکه فاز پخش شونده است. زردۀ ی تخم مرغ که حاوی لسیتین است عامل امولسیون کننده است.
- ❖ شیر امولسیونی، طبیعی، و یا یدا، است که آب فاز پخش کننده، قطره‌های چربی، فاز پخش شونده و کائئین، عامل امولسیون، کننده است.

نکته: امولسیون ها نیز مانند سوسپانسیون ها کدر هستند و حالت ناپایدار دارند. به عنوان مثال ذره های چربی موجود در شیر را با عمل سانتریفوژ یا تکان دادن شدید جداسازی می کنند. (گرفتن کره از شیر)

صابون و نقش امولسیون کنندگی آن

چرک لباس و پوست بدن بیشتر از جنس چربی است. آب و چربی در یک دیگر حل نمی شوند و دو فاز جدا از هم را تشکیل می دهند. به همین دلیل آب نمی تواند چرک ها را از لباس یا بدن جدا کند. برای جدا کردن چرک ها باید امولسیون پایداری از چرک ها در آب ایجاد کرد. برای این کار از پاک کننده ها (صابون) استفاده می کنند.

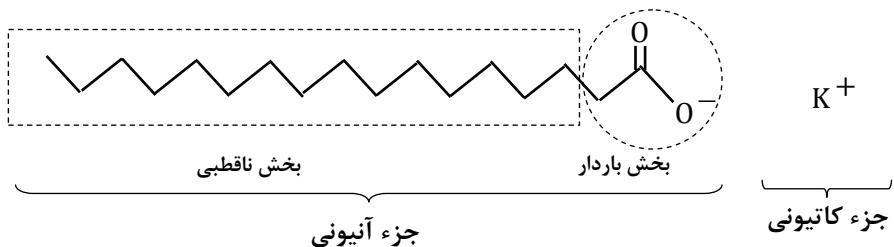
نکته: صابون نمک سدیم، پتاسیم یا آمونیوم اسیدهای چرب دراز زنجیر است.

صابون دارای دو جزء است :

- ۱) **جزء کاتیونی:** شامل کاتیون سدیم (Na^+)، پتاسیم (K^+) یا آمونیوم (NH_4^+) است.
- ۲) **جزء آنیونی:** شامل دو بخش آب گریز و آب دوست است.

بخش آب گریز: یک بخش زنجیر هیدروکربنی است و سر ناقطبی صابون را تشکیل می دهد. این بخش مولکول در حلال های ناقطبی حل می شود.

بخش آب دوست: بخش دیگر صابون سر قطبی و آب دوست است. این بخش مولکول در حلال های قطبی مانند آب حل می شود.

نکته: صابون جامد، نمک سدیم اسید چرب و صابون مایع نمک پتاسیم یا آمونیوم اسید چرب است.

پاک کننده های غیرصابونی

در سال ۱۹۳۰ با پیشرفت علم شیمی، پاک کننده های غیر صابونی به بازار عرضه شدند. در این پاک کننده ها به جای گروه کربوکسیلات صابون (CO_2^-) گروه های دیگری از جمله گروه سولفونات (SO_3^-) قرار گرفته است. سدیم دودسیل بنزن سولفونات نمونه ای از پاک کننده های غیر صابونی است.

در این پاک کننده ها، چربی ها به زنجیر آلکیل می چسبند و گروه سولفونات که انتهای باردار پاک کننده را تشکیل می دهد، سبب پخش شدن چربی ها در آب می شود.

